

SADRŽAJ

Prvi deo

Sekularizacija – Kritika jedne kategorije istorijske nepravde

I	Status pojma	9
II	Jedna dimenzija skrivenog smisla?	16
III	Napredak koji se otkriva kao sudbina	26
IV	Eshatologija: sredstvo a ne predmet posvetovljenja	34
V	Stvaranje istorije kao oslobađanje Boga od krivice?	46
VI	Novovekovna anahroničnost teoreme sekularizacije.....	53
VII	Navodna seoba atributa: beskonačnost	63
VIII	Politička teologija I–II.....	72
IX	Retorika posvetovljenjâ	82

Drugi deo

Teološki apsolutizam i humano samopotvrđivanje

I	Neuspelo odbijanje gnoze kao ograničenje njenog povratka.....	101
II	Gubitak sveta i demijurško samoodređenje	109
III	Sistemska poređenje epohalnih kriza Antike i Srednjeg veka	115
IV	Neminovnost jednog varljivog Boga.....	146
V	Kosmogonija kao paradigma samokonstitucije.....	166

Treći deo

Proces teoretske radoznalosti

I	Krhkost teorijskog poriva.....	187
II	Vraćanje sokratovskog obrata	197
III	Ravnodušnost bogova kod Epikura.....	214
IV	Kosmički ostatak poverenja u skepticizmu	218
V	Priprema za preobraćenje i obrazac suda za proces.....	225
VI	Uključivanje radoznalosti u spisak poroka.....	253
VII	Prirodni karakter želje za znanjem u sholastičkom sistemu	267
VIII	Anticipacije budućeg prekoračivanja granice.....	284
IX	Interes za nevidljivo unutar sveta	299
X	Opravdavanje radoznalosti kao priprema Prosvetiteljstva.....	311
XI	Zahtev za srećom i radoznalost: od Voltera do Kanta.....	333
XII	Antropološka integracija: Fojerbah i Frojd	360

Četvrti deo

Aspekti epohalne razdelnice

I	Epohe pojma epohe	377
II	Nikola Kuzanski: Svet kao samoograničavanje Boga.....	396
III	Đordano Bruno: Svet kao samoiscrpljivanje Boga.....	452